

SESSIO DECIMANONA,

Quæ est tertia

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 14. Maij, M. D. LXII.

Decretum prorogationis Sessionis.

SAcrofæcta œcumænica, & generalis Tridentina Synodus in spiritu sancto legitime congregata, presiden-tibus in ea cœdem Apostolice Sedis Legatis, decreta ea, que hodie in præsenti Sessione statuenda ac fan-cienda erant, jussis nonnullis ac ho-nestis causis, in Feriam quintam, post proximam solemnitatem Corporis

Christi, que erit pridie Nonas Junii, proroganda esse censuit, ac prorogat, dictaque die Sessionem haben-dam esse ac celebrandam, omnibus indicit. Interca rogandus est Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, auctor pacis, ut sanctificet corda o-nium; quo adjuvante, sancta Syno-dus & nunc, & semper meditati, atque peragere valeat, que ad ejus laudem & gloriam pertinent.

SESSIO VIGESIMA,

Quæ est quarta

SUB PIO III. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 14. Junii, M. D. LXII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

SAcrofæcta œcumænica, & generalis Tridentina Synodus, in spiritu sancto legitime congregata; presiden-tibus in ea cœdem Apostolice Sedis Legatis, propter variis difficultates, ex diversis causis exortas, a quaeritiam ut congruentius, majorique cum deli-beratione omnia procedant; nempe ut dogmata cum iis, que ad reformati-onem spectant, sumul tractentur &

fanciantur; ea que statuenda videbun-tur tam de reformatione, quam de dogmatis in proxima Sessione, quam omnibus indicit in diem sextam dic-tam subsequenter mensis Julii, des-rienda esse decrevit. Hoc ramen adjecto, quod dictum terminum ipsa sancta Synodus pro ejus arbitrio & voluntate, sicuti rebus Concilii para-vevit expedire, etiam in generali Con-gregatione restringere & prorogare ille-bre possit & valeat.

SES.

SESSIO VIGESIMA PRIMA,

Quæ est quinta

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 16. Jul. M. D. LXII.

Doctrina de Communione sub utraque specie, & parvulorum.

SAcrofæcta œcumænica, & generalis Tridentina Synodus, in spiritu sancto legitime congregata, presiden-tibus in ea cœdem Apostolice Sedis Legatis, cum de tremendo & sanctissimo Eucharistia Sacramento va-ria diversis in locis errorum monstra-nesquissimi damnosus artibus circumse-mentarunt, ob quæ in nonnullis provin-ciis multi a Catholicæ Ecclesiæ side atque obediencia videantur discessisse; censuit, ea, que ad Communione sub utraque specie, & parvulorum pertinens, hoc loco expponenda esse. Quapropter cunctis Christi fidelibus interdicit, ne pothæ de iis alter vel credere, vel docere, vel predica-re audeant, quæ ex his decretis ex-plicatum arque definitum.

C A P U T L

Laicos & Clericos non conscientes, non adstringere divino ad Communi-onem sub utraque specie.

ITaque sancta ipsa Synodus, a Spiritu sancto, qui spiritus est sapientie & intellectus, Spiritus consilii & pietatis, edocet, arque ipsius Ecclesiæ (b) iudicium & con-silium fecuta, declarat ac docet, nullo divino precepto laicos, & Cle-ricos, non conscientes, obligati ad

Concil. Trid. cum Gall.

Eucharistia Sacramentum sub utraque specie sumendum; neque ullo pacto, falsa fide, dubitari posse, quia illi al-terius speciei Communio ad salutem sufficiat. Nam (c) etiæ Christus Do-minus in ultima Cœna venerabilis hoc Sacramentum in panis & vino specie-bus instituit, & Apollonis tradidit; non tamen illa institutio & traditio co-tendunt, ut omnes Christi fideles stâtu-tio Domini ad utramque speciem ac-cipiendam adstringantur. Sed neque ex sermoni illo, apud Joannem sexto, recte colligitur, utriusque speciei Com-munionem a Domino praecipsum esse; utcumque iuxta sanctorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur. Namque qui dixit: (d) Joan. 6. Nisi manducaveritis carnem Fili hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis: dicit quoque: (e) Si quis manducaverit ex ibid. hoc pane, viveret in eternum: Et qui dixit: (f) Qui manducat meam car-nem, & bibit meum sanguinem, ha-bet vitam eternam: dixit etiam: (g) ibid. Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Et denique qui dixit: (h) Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo; dixit nihilominus: (i) ibid. Qui manducat hunc panem, viveret in eternum.

REMISSIONES.

* Vide Pat. Henr. in suum, lib. 8. de Eucharistia, cap. 44. a p[ri]mo Card. Bellarm. lib. 4. de Euch. cap. 24. Valent. de Sacram. diff. 6.

K

disp. 6. questi. 6. puniri. & Petri. Ledelini. in Satrato. & confar. 1007. t. q. 80. num. 121. sum. p. 1. tract. de Euchar. cap. 16. concil. Pe. Valerius in 3. p. D. Thomas. tom. 3. dispe. 2. 3. num. 22.

2. P. Egid. ac Sacram & confar. 1008. t. questi. 80. num. 111. cum seqq. q. 73. n. 36. P. Valer. Reginald. in praxi fori puniri. llo. 29. n. 58. in fin. & 59. ubi etiam de Cen & buxumadi. Sess. 21.

CAPUT II.

Ecclesia potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistie.

PRETEREA declarat, hanc potestas rem perpetuo in Ecclesia subsiste, ut in Sacramentorum dispensatione, salva illorum substantia, ea flauerit vel mutaret, que suceptum utilitati, seu ipsorum Sacramentorum venerationi, pro rerum, temporum & locorum varietate, magis expedita pideatur. Id autem Apostolus non obicebat usum est innuisse, (a) cum ait: Sic nos existimat homo, ut ministrato Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, atque ipsum quidem haec potestatis usum esse, tamen constat, cum in multis aliis, tum in hoc ipso Sacramento, cum ordinatis nonnullis circa ejus ultim. (b) Cartera, inquit, cum vencio, disponam. Quae agnoscens sancta mater Ecclesia hanc suam in administratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio Christianae Religionis non infrequens utriusque speciei usus fuisse; tamen progressu temporis latissime jam mutata illa consuetudine, gravibus & iustis causis adducta, hanc constitutioem sub altera specie communicandi (c) approbavit, & pro lege habemiam decrevit: quam reprobare, aut sine ipsius Eccl. iuris auctoritate pro libito mutare non licet.

e. Concil. Confar. Bellar. 1.

REMISSIONES.

a. Vide P. Henric. in summ. lib. 8. de Eucharistie, cap. 44. & 3. P. Sanch. de M. trist. lib. 3. dispe. 22. num. 27. P. Egid. de

CAPUT III.

Totum & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi.

INsuper declarat, quamvis Re- deinceps, ut antea dictum est, (a) in summa illa Cenae hoc Sacramentum in duabus speciebus in- fluitur, & Apostolis tradidit, ta- men fatuorum esse, etiam sub altera tantum specie totum (b) atque integrum Christum, verumque Sacra- mentum somi; at propere, quod ad futurum attinet, nulla gratia, necessaria ad salutem, eos defraudari, qui unam peciem solam accipiunt.

REMISSIONES.

a. Vide Baldum. Junium super opera con- versio. Bellar. p. 2. lib. 1. cap. 8. & princi- cipio. P. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 29. num. 37. & 38. P. Egid. de Sacram. questi. 76. art. 3. n. 52. & 53. Petri. Ledelini. in summ. p. 1. tit. de Euchar. c. 7. concil. 1. & 4.

CAPUT IV.

Parvulos non obligari ad Communi- nem Sacramentalem.

Denique & eadem sancta Syno- dus docebat, (a) parvulos & iu- rationis carentes, nulla obligari ne- cessitate ad Sacramentum Eucharistie Communione: siquidem per (b) & Baptismi lavacrum regenerati & Chri- stio incorporati, aeternam Jane filiorum Dei gratiam in illa aetate ante- mire non posse. & Neque ideo tamen dammandia est antiquitas, si enim morem in quibusdam locis aliquando servavat. Ut enim sanctissimi illi

Sessio XXI. Cap. IV. de Communione.

147

Patres sui facti probabilem causam pro illius temporis ratione habuerunt; ita certe eos nulla salutis necessitate id fecisse, sine controversia creden- dum est.

REMISSIONES.

a. Vide P. Henric. in summ. lib. 8. de Euchar. c. 45. a principio. Valerius in D. Th. tom. 3. dispe. 222. n. 17. & dispe. 214. m. 5. P. Valer. Regis. in praxi fori panis. lib. 39. q. 4. n. 83. P. Egid. de Conicil. de Sacram. & confar. tom. 1. questi. 80. art. 9. & 11. cum seqq. Petri. Ledelini. in summ. p. 1. tract. de Euchar. cap. 13. concil. 7.

b. Infantes, si daretur eis communio, re- ceptiuros gratiam, resoluti in vita terrena, Eucharistie, n. 84. in fine. P. Soar. tom. 1. dispe. 62. (c. 4. P. Egid. d. q. 50. art. 9. n. 77. Petri. Ledelini. d. c. 1. concil. 8. dub. 2.)

c. Usu rationis carentes. (d) De amnitibus perpetuis idem, quod de infansib[us] sen- tiendum esse docebat P. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 78. ubi 70. Ad debet adminis- trari Eucharistia in articulo mortis amni- tiam patientibus nunc temporis: de quo etiam P. Henric. in summ. lib. 8. cap. 42. q. 3. in fine. P. Soar. tom. 1. dispe. 69. fecl. 2. dub. 3.

d. Neque ideo tamen damnanda est antiqui- tas. (e) Vide P. Egid. d. art. 9. n. 73.

DE COMMUNIONE SUB utraque specie & parvolorum.

CANON I.

a. Si quis dixerit, (a) ex Dei pre- cepto, vel necessitate salutis, omnes & singulos Christi fideles utramque speciem sanctissimi Eucharistie Sa- cramenti sumere debete; & anathema sit.

CANON II.

b. Si quis dixerit, sanctam Eccle- siam (b) Catholici non iustis cau- sulis & rationibus adiungant summe, ut comm. loc. laicos, arque etiam Clericos non con- ficientes, sub panis tantummodo spe- cie communicaret; aut in eo errasse; anathema sit.

CANON III.

c. Si quis negaverit, totum (c) & sup. c. 1. integrum Christum omnium gratiarum & scilicet fontem & auctorem, sub una panis Can. 3. specie sumi, quia, ut quidam falso Concl. est, afferunt, non secundum ipsum Christi 13. constitutionem sub utraque specie su- matur; anathema sit.

CANON IV.

d. Si quis dixerit, (d) parvulus, & sup. in antequam ad annos discretios perve- nerint, necessariam esse Eucharistie communionem; anathema sit.

Duos vero articulos, (e) alias pro- positos, nondum tamen excusos, vi- decetur, an rationes, quibus sancta Catholica Ecclesia adducta sunt, ut communicaret laicos, arque etiam non

celebrantes sacerdotibus, sub una tantum panis specie, ita sine retinende, ut nulla ratione calicis usus cuiquam sit permitendum: & An, si honestis & Christianis charitati consentaneis rationibus concedendus altius vel natio-

nii vel regno calicis usus videatur, sub aliquibus conditionibus concedendus sit; & quanam fini illa: Eadem sancta Synodus, (f) in aliud tempus, oblatra finit, sibi quamplurimum occasione, exami- nandos, atque definendos reservat.

REMISSIONES.

g. CANON I. Vide Card. Bellarmino. lib. 4. de Eucharistie, cap. 20. ent. seqq. Pat. Hemerius in summ. lib. 3. de Eucharistie, cap. 24. P. Valer. Regis. in praxi fori panis. lib. 29. n. 38. in fine; optimè P. Egid. de Conicil. de Sacram. tom. 1. q. 80. num. 111. cum seqq.

h. CANON II. Vide P. Egid. de Sacram. tom. 1. questi. 80. num. 321. ubi percurrit jultissimas rationes, quas habet Ecclesia praincipiis laicis communionem sub una sola specie.

i. CANON III. Vide Bald. Junium su- per opera controver. Bellar. p. 2. lib. 3. cap. 8. a. princip. P. Egid. de Sacram. tom. 1. q. 76. art. 3. num. 32.

possint, nisi illi, quos Episcopos iudicaverit sufficiendos pro 10. necessitate, vel commoditate Ecclesiasturam suarum; et quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensionem & vere ad eis obtineri, talique est, que eis ad vitam sustentandam satius sim; atque per deinceps sine licentia Episcopi, & alienati, aut extinguiri, vel remitti, nullatenus possint, donec & beneficium Ecclesiasticum & sufficientia sine adepia; vel aliunde habent, (b) unde vivere II. possint: 12. & o. & Antiquorum canonum & penas super his innovando.

DECLARATIONES.

1. Ne quis deinceps Clericus secularis.) Nullus Clericus secularis, aut Regularis non profilius, debet ad factos Ordines promoveri sine sufficienti titulo ex Bulla Pii V. edita anno V. Idibus Octobri.

2. Nisi prius legimus confer.) Os permanentum Sacerdotum ordinari sine beneficio vel patrimonio potest quis, dummodo si peditijor inventatur, qui sponte se secessaria ipsi ordinando submittitur.

3. Eius beneficium Ecclesiasticum.) Ad titulum Seminario nullus ad factos Ordines est promovendus, & aliquod autem beneficium Seminario unitum, ordinari potest. Non possunt ergo virtute Concilii Tridentini pauperes Clerici in Seminario degentes, per Episcopum ad titulum Seminario promoveri & ordinari, nisi ad causam inferiendi beneficio, quod sofar est Seminario unitum. Poterit tamen quis ordinari sub certa affligione fructuum a Seminario facta, causa inferiendi beneficio unito Seminario, ut ibi intereat, donec alias ei provisum fuerit de congrua sustentatione.

4. Id vero beneficium resignare.) Fuit dubitum, an pro forma traditum esset, ut resignans tenetur facere mentionem, ad se ad titulum illud suffit promovendum, admodum quod per equipollens adimpleri non posse. Fuit resolutionis die 12. Maii 1583, pro forma traditum esse a Concilio, flante clausula annularia: & quod Concilium negative loqueretur, quod hanc, per equipollens non potest adimpleri.

5. Resignare non posse.) Qui beneficium, ad quod fuit ordinatus, resignare curavit, per Penitentiarium est absolvendus, ut resignet.

Can habens Parochiam jurasset non revoicare per procuratores, quem fecerat ad resignandum, petrus, ut aboleretur a justamento: quo loco vilium est per procuratores resolvare.

6. Resignare non posse.) Et penam admittentibus imponit Pius V. in

congregatio Concili censuit, tutum et. Cunctam in conscientia cum, qui beneficium, sit, ad cuius titulum erat promotus, resignavit, & aliud ex causa permutacionis obiunxit, acendo in resignatione, quod erat promotus ad titulum primi beneficii, dummodo secundum beneficium sit aequalius primo.

Beneficium semel a se alienans, quia illud resignavit in manibus Ordinarii, illud amplius recuperare non potest, præterea si resignatione facta est per Bullam Pii V. s. Id. Augusti, 1565, quæ hujusmodi resignationes beneficiorum fieri prohibuit in manibus Ordinariorum, & si facta essent, statim beneficia ipsa vere vacare, & a Sede Apostolica, vel a superiorebus Ordinariis polle conferri. Neque ab ipso Ordinario eadem resignatione fuerat admittenda, si resignans (cum presbyteratus ordinis esset adscriptus) nihil aliud habebet, quo vitam suam commode sustentare posset. Unde S. D. N. altera Bulla edita Kal. April. 1586, hujusmodi resignationes prohibuit admitti: & quia Ordinarius hinc interdicto non paruit, sua Sanctitas hac in re voluit resignantem ad Ordinario aliquid esse, aut alla ratione illius commodis providendum, cique ipsum beneficium resignatione omnino adiungendum, & in eo consuetudinem eum, qui fuerat a principio praecusat.

7. Possidere.) Quæsiunt, an obtinens Parochiam Ecclesiæ insufficieniem ad vitium tenetur promoveri ad sacerdotium infra annum junx. & liter. cum Concilium videatur declarare, d. c. liter., intelligi de beneficio Ecclesiastico sufficiens ad vitium, immo prohibit posse promoveri ad factos Ordines. Congregatio censuit non teneri, sed tamen expedire eum debere dimittere. Sanctitas sua probavit hanc sententiam, ut dimittat.

Quod si beneficium estet iugisum & curam animalium habetur, tamen obtinens factos Ordines iugisum debet, si modo libenter cura habeat exercitium.

8. Resignare non posse.) Qui beneficium, ad quod fuit ordinatus, resignare curavit, per Penitentiarium est absolvendus, ut resignet.

Can habens Parochiam jurasset non revoicare per procuratores, quem fecerat ad resignandum, petrus, ut aboleretur a justamento: quo loco vilium est per procuratores resolvare.

9. Resignare non posse.) Et penam admittentibus imponit Pius V. in

Sessione XXI. Cap. II. de Reformatione. 151

Bulla sub dato Kal. Apr. 1568, incipiente, Episcopi, donec ille beneficium sufficiens adipiscatur, vel aliunde habeat, unde commode vivere possit.

Ad titulum donationis alicuius potest etiam quis ordinari, si ita Episcopus iudicaverit esse sufficiendum pro necessitate, aut utilitate Ecclesiæ, & si donatio eft realiter vera, & non ficta, que deinceps alienati non poterit, abesse Episcopi licentia, & donec ordinatus beneficium sufficiens adeprus fuerit, vel aliunde habeat, unde vivere possit honeste & fine dedecore.

Ad insufficientis patrimonii vel beneficiorum titulum ante dicta constitutionis publicationem, fuerint quidam ad lacros (non tam presbyteratus) Ordines promoti: ad Concilium jam de promotois ad titulum non sufficientis patrimonii, vel beneficiorum responder non esse promovendos ad Ordines superiores, nisi consecuti fuerint id, unde congrue se sustentare possint.

10. Pro necessitate, vel commissitate Ecclesiæ suarum.) Ad titulum patrimonii possunt etiam ordinari familiæ triennales Episcoporum juxta formam cap. 9. Sessi. 2. sed tamen debent adscribi Ecclesiæ, pro quarum necessitate sunt ordinari, juxta formam cap. 16. Sessi. 2.

Congregatio Concili censuit, non expedire, ut ad titulum patrimonii quis ad factos Ordines promovatur, nisi certi redditus ad honestam promovendi sufficiantem sufficientem, per certis redditibus fuerint in forma legitima, & valida assignata.

Congregatio Concili censuit, non expedire, ut ad titulum patrimonii qui ad factos Ordines promovatur, nisi certi redditus ad honestam promovendi sufficiantem sufficientem super certis redditibus fuerint in forma legitima, & valida assignata.

Si quis ante Concilium est promotus, & Subdiaconus ordinatus abesse titulo beneficiorum, poterit si potest abesse titulo beneficiorum, dummodo scilicet ad titulum patrimonii promovetur. Vide Bullam P. V. Rom. Pont. facr. Ann. 1568, ubi spectat hoc ad Clericos regul. non proficiens.

Congregatio Concili censuit, posse aliquem ad factos Ordines promovendi ad titulum bonorum immobiliarum & annuorum reddituum, qui ei donentur, si tamen Episcopus judicaverit cum sufficientem, pro necessitate servare Ecclesiæ, donatio neque hujusmodi bene, & abesse illa fronde in forma valida fiant, at bona, & redditus dono hujusmodi promovendo sufficientem ad vitam honeste sustentandam & nullo modo possint alienari abesse licentia

6. Febr.
1597.

10. Apr.
1598.

13. Febr.
1598.

14. Febr.
1598.

zum in uno sufficiet, quod alibi non erit sufficiens, dummodo animadversatur, bona eis ipsius ordinandi propria, ab omni contrahente simulatione, & ceteris, que ab amicis & coniunctis fieri solent in huiusmodi causis, penitus libera & aliena.

An Clericus, alioquin idoneus, habens beneficium insufficientem per se, sed juncto patrimonio habet, quod sufficiat ad honestas virtus sustentationem, possit promoveri post Episcopum iuxta formam dicti Concilii praefecti cap. non obstante dicta Bulla Pii V. Quod si cum beneficio, aut patrimonio insufficientem juntantur pitantia, & elemosyna, Congregatio respondet, non posse. Similiter non potest alii qui promoveri, si nihil praedictorum, vel minus sufficientem habent, & Episcopus obliget se suppleretur, quod ad aliam mentem sufficiat, quoque habeat, unde se sustentare possit: sic enim Congregatio censuit. Et si tantum habeat, quod ex industria, vel honore labore lucratur, & pura, quod si Mucius, Magister Grammaticae, Pistor, vel alterius licetis professio- nis) idque sit sufficiens ad sustentacionem vita, non posse tamen promoveri similiiter censuit.

11. *Possunt.* Quidam designavit Canonizatum, ut inter mentem tenetur doce- re, quod aliunde commodeque, &c. mori- tur infia mensum, Ordinarius volunt beneficium conferre per obtutum. Respondit Congregatio non posse, quia effectum est, cum tempore papae appositus manus.

Habent etiam locum omnnia hic, etiam si Beneficia esse sunt Jurispatronatus.

Hoc decretum publice resignationes voluntariatas, non autem privationes.

Congregatio Concilii respondet, non posse Capitulo. Seda vacante post annum non arctius concedere donatioras ordinariis, ad ritulum patrimonii five pensiones, sed hanc facultatem esse relevandam judicio proprii Episcopi.

12. *Antiquorum Canonum penas innovacio-* nes.) Concilium in hoc cap. renovavit tam- tum penas cap. cum secundum, de gravibus.

Ordinatus contra formam hujus Decreta- sis sine beneficio, aut patrimonio, non est per hoc sufficiens, nec aliquam penam incurrit, sed cogendus est Ordinarius ei pro provide, iuxta cap. cum secundum de preb. Clerici tamen regulares, qui ante professionem factam ad facios ordines pro- moverent, isto facto sufficiunt, & ita

ordinum sufficiorum actus exercendo, sunt irregularis. Ia Pius V. in extravag. que incipit, Rom. Pont. publica Id. Octobre 1508.

Ab hac Pii V. Constitutione Greg. XIII. exemit Clericos Societatis Jesu, aut potius declaravit, illa constitutione Pii V. non comprehendendi.

REMISSIONES.

a. Vide Flaminii de Regn. lib. 2. quafi. & Lach Zechi, de Repub. Eccles. sciss. cap. de Clericis, num. 7. Marc. Anton. Genuali in proxi Archip. Neapol. cap. 8. Petrus Lediens in sum. p. 1. tract. de Sacram. Ordin. cap. 7. cont. 6. cum seqq. Fr. Emmann. in sum. tom. 2. cap. 15. Joan. Aloys. Ricc. in collect. decision. p. 3. coll. 566. P. Azor. in flor. Moral. p. 2. lib. 2. cap. 4. P. Valer. Regis in praxi sive panis. lib. 2. tract. 2. a. num. 72. latifilus Nicol. Garc. de Benef. p. 2. cap. 5. * Vide ex- tentiounem huius textum relataum in motu proprio Pii V. anni 1568. & Navar. in conf. 14. 15. 16. 18. & 19. tit. de temp. ordin. Salzed, ad Bern. Diaz in prax. cap. 15.

b. Ad facios Ordines.) Unius ad minores ordines requiratur titulus? Negavit pars de confunditione servari restans Salzed, ad Bern. cap. 18. num. 5. in novissima edit. Hugolin. de Irregularib. cap. 62. num. 26. Fr. Emmann. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 16. Quinianal. Ecclesiast. lib. 3. num. 17. Petrus Lediens in sum. p. 1. tract. de Sacram. Ord. cap. 7. ad finem. Flam. de Regn. lib. 2. q. 9. Ca. num. 4. Nicol. Garc. de Beneficiis part. 2. cap. 5. num. 4. cap. 19.

c. Ne quis deinceps Clericus secularis?) Idem in Regularibus non proficiens confu- sare factam Cardinalium Congregationem refecit Garc. d. cap. 5. num. 11. & 12. dicunt habere locum tam in non proficiens, quam in nullius proficiens. Sed Greg. XIII. eximere Religiosos Societatis Jesu, qui potest ita vota simplicia ante solemnem professionem, possunt sine titulo ad omnes factos ordines promoveri de licentia sui Prepositi generalis, & telovult Fr. Emmann. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 1. & quafi. Regu- lar. tom. 3. quafi. p. 2. art. 3. Garc. d. cap. 15. num. 13.

d. Quod prius legitime confit et cum bene- ficiis Ecclesiasticis, quod sibi ad vitium bonae sufficiat.) Vide Navar. de Orato. Miser. 62. sub num. 3. Flaminii de Re- gnat. lib. 5. quafi. 6. num. 155. ubi resolvit hunc textum non esse intelligendum de

beneficio, cuius reditus sufficiant ad vi- vendum decenter, sed de beneficio, cuius reditus sufficiens sunt ad vivendum, & pacificans inservientem obtinet debet pro- movendus. Cencl. pref. lib. 1. q. 4. nn. 32. & Salzedo ad Bern. Diaz in prax. cap. 8. num. 4. Garcia de benef. 1. p. 6. 2. Sei. n. 8. 4. & 8. 5.

e. Pacificus p. fiduci.) Vide Lettice de gal- litis, a. 19. n. 21. 22. & 25. Salzedo de gal- litis. num. 6. & 7.

f. Id vero beneficium regnare non posse, &c.) Vide Flaminii d. 9. 6. n. 17. & 18. & 2. 6. n. 16. P. Azor. in flor. Moral. p. 2. lib. 6. cap. 20. 2. 9. Petrus Lediens in sum. p. 1. tract. 10.

g. An loquatur de constitutis in minoribus ordinibus? Vide Flaminii d. 9. 6. n. 17. & 18. P. Azor. d. 9. 7. Fr. Emmann. in sum. tom. 2. cap. 15. n. 16. P. Paul. Comit. respons. Moral. lib. 6. q. 5. num. 4. qui resolvunt, possit regnare, etiam non habentes alienae, quo vivere possint, & id ipsum firmante Joan. Gutier. conf. 42. n. 20. Cavallos in suis con- contra eis. q. 561. n. 26. Nicol. Garc. d. p. 2. & 5. num. 203.

h. Alter facta regnativa nulla est.) Vide Rotani noviss. decr. 614. ex num. 1. in revolutione Farinacis. & condemn. Farinacis. decr. 269. num. 1. p. 2. oīl. Alex. Lud. in decr. 443. n. 1. & 9. Gratian. digest. for. tom. 1. cap. 159. Nic. Garc. de benef. 1. p. cap. 5. a num. 4. 28. Manic. de tactis. & ambic. conven- tione. lib. 25. tit. 7. n. 44. Garc. etiam 2. p. cap. 5. n. 192. cum seqq.

i. Patrimonium veteri &c.) Vide Navar. conf. 12. sub sib. de tempor. ordin. & sub hoc decreto aliquae editae sunt a Cardinalium Congregationis decisiones adductae per Azor. p. 2. lib. 3. cap. 4. q. 1. & per Garc. de benef. p. 2. cap. 5. a num. 74. & Salzedo ad Bern. cap. 18. num. 7. Gonzal. de gloss. 5. §. 9. n. 6. intelligit, si ratione illius habeat congrua sustentationem, Garc. d. cap. 5. num. 152. & requirit, quod si perpetua, Lediens. decr. 7. quafi. lib. 2. 9. 6.

j. Quod ad ritulum donationis alioquin potest quis ordinari facit ordinibus? Af- firmant Salzed. ad Bern. in prax. cap. 18. num. 8. vers. Et ea ratione vicaria temporalis. Flaminii d. 1. 2. & 6. n. 2. Gonzal. reg. 8. Cancl. gl. 5. §. 3. n. 92.

k. Quod ad titulum Coadjutoris potest quis ordinari, tenent Navar. in tract. de Orat. cap. 20. num. 8. Salzedo ad Bern. cap. 18. num. 7. Gonzal. de gloss. 5. §. 9. n. 6. intelligit, si ratione illius habeat congrua sustentationem, Garc. d. cap. 5. num. 152. & requirit, quod si perpetua, Lediens. decr. 7. quafi. lib. 2. 9. 6.

l. Quod Doctor in facie Theologia, vel jure Canonico, vel alias per sona gradua- tis, & literata, si non habeat patrimoni- um nec beneficium, possit legitime ordinari sub titulo literatura, faciente Fr. Emmann. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 152. quem refert & sequitur Gonzal. ad reg. 8. 2. Cancl. gl. 4. num. 36. P. Henric. in sum. lib. 2. cap. 17. et fin. & lib. 13. & 17. §. 20. & 1. cap. 5. §. 30. Vogi. in sum. p. 1. cap. 57. caja. 2. Garc. d. 5. n. 18. 2. §. 12. ubi dicit hoc etiam ex equitate & epicheja procedere in

Bacchalaureo in Theologia, vel iure Canonico, qui est bonus Scholasticus. Sacrae Cardinalem Congregatio sic ceasuit. In Concl. Uisitatione decrevum de promovendis in titulum litterature iusti Sanctorum decreti, & dicti se daturum Brevi Cardinali Portugallie, ut solos Doctores in iure Canonico, vel Theologia possit fieri. Cardinalis praevio examine a fe facto promovet ac facros ordines ad hunc titulum litterature, quo in ea sum gravat conscientiam, retinet Gare, ubi proxime.

Quod ordinari quis possit absque patrimonio, si habeat patrem divitem, resolvit Surd. de Aliment. iij. 7. q. 37. n. 2.
Vide Salzedo d. c. 18.

* Vel pensionem.) Vide Salzedo d.c. 18.
a. num. 11. & in cap. 62, num. 10. Nav-
in manual. cap. 27, num. 158. & in cons. 6.
& 17. sit. de temp. ordin. Lafare de decim.
wendis. cap. 159, num. 24 & 25. Nic. Garcia
de benefic. p. 1. cap. 5. ex num. 3. ubi la-
tissime. & AZEVEDO in l. 4. sit. 4. lib. 1. no-
va recop.

Vere ab eis subversi.) Non potest quicunque promovet ad titulum de futuro & in specie etiam certa, puto, ad beneficium, quod expectat, sed ad quod est praesentatus, nominatus, vel populatur resolvuntur. Sed ubi supra, num. 6, Et Emmam d. cap. 15. anno 10. Petri Ledeini, in summario p. 1. isti sunt *Sancti Ordinis*; cap. 7. p. 28. concil. Garc. d. cap. 5. num. 130. sed affirmat post Mayol. Sayt. de censuris, lib. 4. cap. 14. num. 18.

Alien. 3. Procedere in permutatione docent Gonzal. de S. 10. num. 3; cum Stephan. Gratian. d.c. 159. num. 3.

qui poss. organum suum habet

se renuntiat, vel alienat, quavis pccae
moraliis, quia facti contra prohibitionem
Concilii in praefatis, maxime cum si facta
ob bonum publicum principiaper, & fa-
vorem tonius ordinis clericalis, & sic ca-
stigari, posset per Episcopum, tamen non
incuria, ulmo, suppositione, docent Navar.
In man. cap. 27. num. 18. vers. 2. Salzed.
d. cap. 13. num. 13. Graffis auctio die lib. 2a
cap. 97. num. 67. Fr. Emmanuel. d. cap. 15. mdc.
Guttier. d. cap. 6. 65. nro. 10. Sayr. de Censore
L. 4. c. 1. num. 2. ad finem. Cavall. q. 5.27.
num. 9. & post Quintanadum. Toledo. Petru
Ledeum. P. Soaz. & alios. Gare. d. cap. 5
num. 165. Stephan. Gratian. digest. forensi
cap. 159. num. 16. & 17. & P. Vaket. Regi-
nald. in pranzi furi panis. lib. 52. num. 72.
verso. Perro.

Nullatenus; **Q**ued inducit nullitatem
actus ipso jure; non aliam personam, affi-
mant Nav. cons. 17. num. 2. & conf. 2. n. 4.
Actus ab tempore ordinantis. Flaminio de Re
sign. 2. q. 9. n. 16. Cald. de postis. elig.
cap. 10. num. 1. & de refusis. amplius c. 3. n. 1
in fine. **Q**uintanadensis. Eccl. lib. 3. num. 7.
Gabr. lib. 6. de clausulis. concil. 5. num. 50.
P.Molin. de Justis. tract. 2. diff. 238. Stephan.
Gratian. dispens. forensi capi. 159. num. 18.
Carri. de cap. 5. num. 166. capi. 159. Cavall.

Garet. decap. 5. num. 100. cap. 7. 2.
q. 527.
¶ Donec.) Quid hac diecio sit tempo-
ris limitativa, tradit Cardin. in Clema-
tis. §. de etate & qualitate cum aliis de que-
bus per Berthas verbo, Donec, & Chalafat
in consuet. Burghard. R. & §. 6. verbo
des enfans, num. 8. q. 219. Cavalcant.
Ufusitate mulieris religio cap. 9. num. 7.
Cened. præf. q. sing. 46. num. 6. Et quod
habeat in se temporis revolutionem, & ita
recedepidet, ita ut dato beneficio
alio, ex quo promotus ad ordines fac-

alio; ex quo prout vivere commode possit, alienare non prohibetur patrimonium, ad eumque titulum fuit ordinatus, nec ad hoc erit necessaria licentia Episcopi, videantur tenere Flaminii lib. 22. q. 9. n. 10. Cavalli, q. 527. & q. 561. anam 22. maxima n. 30. et seq. Stephani Dascalia, d. cap. 159. n. 16. Contra episcopos, p. 135. Contraepiscopos Quintanid. lib. 3. n. 72. Cened. pr. lib. 1. q. 1. n. 9.
Sufficiens: Quod beneficium, aut

*Sufficiens: Quid benicium, ad trimonium dicatur sufficiens in proposi-
tione apud Fr. Emmanu. d. cap. 15. num.
Flamin. d. q. 9. n. 14. Ugolin. de Censu
cap. 61. de irregular. num. Marc. Ann.
Genuesi in praxi Archiepisc. Neapol.
81. num. 26. Petr. Ledem. in summi p-
tit.*

Sessio XXI. Cap. III. de Reformatione.

ad de Sacram. Ordinis cap. 74. concl. 7. Zegol. in praxi Episc. p. 1. verbo, Beneficiis p. 51. O verbo, Dimissione S. 5. dabs. 4. & p. 2. ex verbo ad fin. F. Ludi. Beja casuum conscientiae p. 4. capo 26. fol. 442. Garcia de cap. 5. n. 112. cum seq. Thom. Valas. tom. 1. alleg. 35.

*Vide tradita per Vinc. Grilenzon. d. conf. 14.
num. 13.*

⁴ Antiquorum ceterorum penes super his invan-
tando. 1. Concilium in praesenti innova-
tione suspensus, de qua in cap. Nem-
esis, & cap. Sanctorum 70. dicitus est usum
Spin. de gloss. 12. de reform. num. 75. Zetoli
in praxi Episc. p. 2. verba, Dalmatiorum S. 6.
& uirginalibus S. 2. Et. Emanu. d. c. 15.
nam. 1. Ortiz. Luca. in summa refutat. 10.
de suspensi. notab. 5. Pat. Paul. Comitol.
refossi. moral. lib. 3. quæ. 32. P. Sancti
de Marini. lib. 10. dicit. ad finem. In
facta citati autem tenent, per Concilium in
praesenti solle illæ innovatae penam cap.
cum fecundum Apostolum, & debrand.
& ordinatum sine titulo non esse suspen-
sus, nec aliquam penam inscire, sed
Episcopum cogendam illi pro provide,

participatio confundens esse non providebat. P. Henrici, in *fam*, lib. 13, cap. 37. § 2. Gut. precib. lib. 2, quafi. 65, num. 11. vers. *Nec opinio Medinae.* Cened. ad *Decretal.* collat. 33, num. 2. & ad *finem.* Navarr. cons. 129, num. 2. sub *tit.* de temporibus ordin. plures *Decisiones lacrae Congregationis* p[ro]p[ri]e parte adductum Gonzal. ad reg. 8. *Cantab.* glos. 5. § 10. num. 22. *Garc.* d. cap. 5. num. 24. *cum seq.* & *Vinc.* *Grullenzio* in *dis.* cons. 14. *per rotum maximus* in *num. 8.* 9. Salzedo ad *Bern. Diac.* d. cap. 18. ex n. 1. vers. sunt tamen. *Flam.* *Patil.* de *refiga-* *bentis.* lib. 2, quafi. 6. *Borgas de irregulari-* *p[ro]p[ri]e* p. 6. *sit de sanctis suspensi* n. 14. § p. 1. q. 7. num. 29.

Quod hac bona, seu patrimonium ad cupus titulum fuit quis ordinatus, habent privilegia, quia conceduntur a Iure Ecclesiastici, affirmant Menochius Recup. posse, remed. 15. num. 21. post Bald. & Deci. Steph. Gratian. discep. for. rep. cap. 159. num. 27. & latenter interim quod non extinguitur per adoptionem beneficii Ecclesiastici, Cavall. questi. 527. num. 4. Azevedo l. 1. num. 9. r. 10. & lib. 1. Recup. Spin. de glori. 18. num. 72. quos resurserit, & sequitur Cened. præf. lib. 1. questi.

11. num. 9.
** An donatio pro fuscipendiis ordinibus filio simpliciter facta conferri debeat ieu imputari in legitimam? Negant Anton.

C A P U T III

*Tertia pars quorundamque provenientium
e obventionem, tam dignitatum
quam Canoniciatum, personatum,
et convertenda est in distributio-
nes quotidianas, ubi ea sunt ita tem-
pore, ut negligantur, dividandae
qua possint intercessibus. Salvo con-
statuendo, per quam non inferviene-
tes recipiunt manus tertia saltum par-
te. Communaces ulterius punendi.*

* CUM beneficia ad divinorum cultum, atque Ecclesiasticis munia obscunda sunt constituta; ne quae in parte minuantur divinus cultus, sed in debitum omnibus in rebus obsequiis praefterit; statutu sancta Synodus, in Ecclesiis, tam Cathedralibus, quam Collegiatis, (a) in 1. qui sunt nulle sunt distributiones quotidiana, 2. vel ita tenentes, 3. ut verificam litera

^a Infr. *Seff.* licet negligantur, (*b*) tertiam 4. partem fructuum, & quorundamque preventorum, & obventionum 5. tam dignitatum, quam canoniciatum, personatum, portionum, & officiorum, separati debere, & 6. in distributiones quorundam converti, que & inter dignitatem obtinent, & 7. ceteros divinis interessentes, & 8. proportionabiliter juxta divisionem ab Episcopo, etiam tanguam Apostolice. *Sedis delegato*, in ipsa prima fructuum deductione faciendam, dividantur: falsis & tamen consuetudinibus earum Ecclesiaram, in quibus non residentes, seu non servientes, nihil, vel minus tertia parte percipiunt: 9. non obstantibz exemptionibus, ac aliis conseruacionibus, 10. etiam immemorabilibus, & applicationibus quibuscumque, crescentem que nos servientiam contumacia, licet 11. contra eos procedere, juxta *tertiam*, (*c*) ac factorum canonum dispositionem.

DECLARATIONES.

In hoc decreto agitur de Canoniciatis, portionibus, &c. sicut ex necessitate huc deducit, quando sunt nisi distributiones, vel valide tenues, & que distribuantur intercessentibus tantum: sed in *Seff.* 22. cap. 3. deducit huc tercia pars ex dignitatibus, etiam non ex necessitate, sed in odium non residentium, & parabolent non presentibus, sed aliqui pro loco applicatur. Vide hoc o. §. *tertiae*, & *Seff.* 22. c. 2. §. *Differencia*.

Congregatio Concilii censuit, scilicet dum ad Archiepiscopum, a Decreto, quo Episcopus exequitus Decretum Concilii c. 3. *Seff.* 21. vel 3. *Seff.* 22. tertiam partem fructuum prabendarum in distributiones quotidianas convertit, non dari appellationem ad effectum iuspensum.

In quibus nulla sunt distributiones quotidiane.) In illis Ecclesiis, in quibus sunt nisi distributiones regulariter tenues, immo pinguis, si aliquae sunt horas, que nullas habent distributiones aut tenues, debent esse rationabiles assignari, detrahendo aliquam partem fructuum a prabendis;

non autem ab aliis distributionibus ceteris horis assignatis. Namque Congregatio censuit, non licet distributiones quotidianas, que certi duxant horis Canonicas, nisi assignatae, dividere in alias horas canonicas, que nullas aut ita tenues habeant distributiones, ut verisimilius negligantur, sed accipiantem ex corpore prabendarum unicuique Canoniciatis tantum redditum portionem, quanta sufficiat congruis portionibus inter eas horas dispendiendis. Congregatio tamen illustrissimum Cardinalium, super negotio Episcoporum, proponente Illustrissimo Cardinale Montis Regalis in causa Privatenum, ubi nullae erant distributiones, in Prima, Tertia, Sexta, Nona, & Completoriis, statutum. Prima unitar Maturini: Tertia autem, Sexta & Nona Missi: & Completoriis Vespertinis. Ideo si Canonicus non interfuerit Prima, amittit portionem Maturini, & sic defingit: Declaratio tamen Congregatio ille decisione Concilii non procedere in hoc casu, quo praefat quis majus servitum. *Infr. hoc c. §. In distributionibus.*

2. *Pel. ita tenues.*) Ubi distributiones quotidiana sunt fusi adeo tenues, ut prebeat occisionem & materialiter negligantur, non potest Ordinarius aliquam partem fructuum prabendarum, aut digitur illis attribuere: unde ob hoc, quod Archiepiscopus Janeanus vellet convertere partem prabendarum in distributiones quotidianas, que distributiones sunt per se ita opime, ut reliqui fructus in illarum comparatione sunt tenues, scriptum fuit, id a Concilio probatum est.

Congregatio Concilii censuit, detractionem terciae partis ex fructibus prabendarum, ac digitatum faciendum ex cap. 3. *Seff.* 21. & convertendam in distributiones quotidianas, fieri debere non ex una, & altera tantum pinguisior prabenda, sed ex omnibus prabendis & dignitatibus Ecclesie. Neque potest Ordinarius pro lucrandis terciae parte prabendarum, prescribere dignitatis certam servit vel offici formam praeferit.

Congregatio Concilii censuit, non posse ab Episcopo beneficiis simplicibus novum omnes imponi.

Ha distributiones quotidianas tenuiores, pensione graviores fieri non possunt, nisi expensis verbis fuerit a Papa concilium. Absenzia causa studiorum, etiam obterta licentia a Sede Apostolica, non excusat ab amissione illius terciae partis detractionis, siue non excusat ab amissione ceterarum distributionum quotidianarum faciendarum intercessentibus.

De fructibus alies reservatis, etiam si

Ecclesiis, non potest dicta tercia pars in distributionibus assignari.

3. *Tam dignitatum quam Canoniciatum.*) Omnes Capellani, Canonici, & dignitatis obtemperantes residere, & contra eos locum habet hunc detractione, & hujus Decretri dispositio.

Congregatio censuit, obtemperantes dignitatis in Cathedralibus, & Collegiis posse compelli ad residendum personaliter, panis prædicti Decreto Concil. *Seff.* 22. cap. 12. §. *præterea*, non obstante hoc quod velint amittere terciam partem fructuum, pro distributionibus quotidianis applicatam, *Infr. hoc c. §. Obtemperare.*

Haben plures Canoniciatus residere potest, in quo ipse vult, licet unus sit in Collegiata, alter in Cathedrali, etiam Metropolitana. Melius ramen est, quod Canoniciatus habens residetur in dignitate, qui plures ergo Canoniciatus habet, legitime tamen acquiritur, residendo in uno, percepit fructus altiorum, distributionibus duxantur exceptis. *Seff.* 22. cap. 3. §. *Obtemperare.*

4. *In distributiones quotidianas converti.*) Non licet ex hoc & altero *Seff.* 22. cap. 3. decretis, distributiones quotidianas, que in certis horis Canonicas sunt assignatae dividere in alias horas Canonicas, que nullas habent distributiones, aut adeo tenues, ut negligantur, sed accipere oportet ex corpore prabendarum singularem Canoniciatum tantum partem redditum, quanta sufficiat distributionibus quotidianis assignatae in horis illis. *Vide supra hoc cap. 3. in quibus.*

*Distributiones quotidianas distribuendas sunt Canonici, tam illis qui habent prabendas, quam non habentibus: sicut Canonici solas distributiones percipientes (modo prabendis careant) de distributionibus constitutre non debent Seminario. *Infr. Seff.* 23. cap. 18. de Reformat. §. *An nub.**

5. *Et ceteros divinis interessentes.*) Inter praefatos septem nimis horis Canonicas, que accepte fuerunt ex tercia parte fructuum dignitatum aliquam Ecclesie, detractioni debent non duabus horis canonicas tantum, sed etiam reliquis omnibus, ne sic, qui non interfuerit, distributiones amittere.

6. *Proportionabiliter.*) Unusquisque percipere debet tantum in distributionibus quotidianis, quantum de sua prabenda detractione fuerit, & qui plus contribuit, tantudem recipiat pro quotidianis distributionibus. Igitur cui plus ablatum est ex prabenda pinguisori, eidem plus damnum

Melicens.
p. April.
1592.

2. Juli.
1592.

Ecclesie.

dum est de distributionibus quotidianis, prout & nihil dandum eis, quibus nihil ablatum sit.

Unumquemque percipere debet tantum de distributionibus, quantum de sua prebenda sicut dextratum, & cum, cui plus ablatum de prebenda pinguior, plus de distributionibus percipere debere, cui autem nihil ablatum est, nihil esse datum.

Congregatio Concilii censuit, ut sic quilibet Canonici ratus accipiat de quotidianis distributionibus, quantum in ea consilii de tercia parte sua prebenda ad portionem contribuenda, tam ex hoc cap. quam ex cap. i. Sess. 22. tenetur etiam & compelli possunt Canonici, qui in sacris non existunt. Nec excludant a contributione hujus terciae partis hi, qui sicut Episcopi, vel resident in parochiali.

Quando Episcopus unus est remedio hujus capituli tertii Sess. 21. in detrahenda tercia parte ex dignitatibus non potest ex remedio capituli tertii Sess. 22. in detrahenda alia tercia parte ex dignitatibus, & nihil dandum eis, qui nihil contribuerunt.

Nisi potest deducere hanc tertiam partem, nisi ex Canonicibus & aliis uniti in Cathedrali vel Collegiis, vel aliis uniti, neque extra Ecclesias Cathedralium, vel Collegiatam hoc decretem habet locum.

9. Non obstantibus exemptionibus.) Congregatio censuit, foundationi non esse derogatum.

10. Etiam immemorabilibus.) An exscriptio quis a residencia ex immemorabili conseruandis? S. D. N. ex scripto Congregationis declaravit, immemorabilem conseruandam exscriptio a residencia in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiis insignibus, in Collegiis autem non insignibus, posse exscriptare, dum tamen sunt rurales profici distituta, aut in quibus nuncquam area supra hominem memoriam, solitus est residere, aut adeo tenues redditus essent, ut Canonicos, (aliunde non habentes unde vivant) alere non possint.

Congregatio Concilii censuit quod Ecclesia matrix seu parochialis non acquirit jus patronatus in Ecclesia fundata juxta suos limites, nisi de suo loco conseruant, nec obstat, si discesserit, quod obtinare futura sunt loco doris, quia ad hoc ut acquiratur Ius patronatus, requiriunt, quod affirmatio doris sit tempore foundationis, & non post. Etiam limitarum, quia Ecclesia ex ne-

cessitate papali constituitur, ut in d. c. ad audiendum, quo causa erunt loco doris, & sic donata, & sebor Ecclesie matricis erunt ambo patroci, ut in d. c. ad audiendum.

Dorans insufficientem, quod arbitratur Ordinariorum, non acquirit Ius patronatum, sed dictrina benefactor, quando occurrit plures in donatione, licet aequaliter non contribuant omnes, sufficientem patroci, et si sufficiunt donata, dummodo Ecclesia habeat doctorem competenter, & quia ex quo ille, qui plus contulit, admisit alium, videtur illi communicare Ius sibi competenter in illo patroci.

Ex quibus Congregatio respondit. Episcopo monis regalis, quod si ipsi judicatrix domit, quia a quadam laico promittitur juratis obventionibus, nam ex necessitate populi confundenda erat Ecclesia, esse sufficientem pro Ecclesia parochiali de novo erigenda in terminis hujus decreti, illam erigit, & presbyteri, qui nominatur, si per examen illum idoneum ad Ecclesiam regendam inventus, conferat sine concusione, haec prima vice.

Ordinarius potest cogere procuratores Capitulorum, ad reddendas rationes distributionum quotidianarum. Pro distributionibus Canonicorum Cathedralis, vel Collegiarum Canonicorum Cathedralis, vel Collegiarum Ecclesie, non est auferendum quicquam de beneficiis, que sunt extra Ecclesiam Cathedralis, vel Collegiarum; nisi Ecclesia vel beneficia extra dictam Cathedralem, vel Collegiam existenta, efflent perpetuo unita prebendis Canonicatum praeditam Ecclesiarum, a quibus beneficiis, extra praeditam Ecclesiam, si quid ob eam causam exactum est, debet restituiri, & de cetero ab hujusmodi exactione absindendum est.

Censuit Congregatio dignitati curata uniti poble alias dignitatem ex causa patrataris juxta hoc decretum etiam in Sess. 24. cap. 13. campana unionem facere posse Abbatem, si sibi facultatem intendit legitime praeceptum, aut ex privilegio in Ecclesia sibi plene iure subiecta, jurisdictionem quasi Episcopalem habeat in omnibus & per omnia, aliquoquin unionem facienda esse per Episcopum cum consensu ipsius Abbatis & Capituli.

11. Literas contraventus procedere.) Officines dignitates, ultra conversionem terciae partis fructuum pro distributionibus, ut dictrin hoc cap. possunt compelli ad residentiam, alii ponis praeceptis Decreto.

to Concil. Sess. 24. cap. 12. vers. prater-
ea, sive hoc cap. S. Congregatio. Et quoniam per-
petuo absunt, non solum amittunt terram
partem fructuum, sed etiam beneficis pri-
vati debent.

REMISSIONES.

a Vide dicta infra. Sess. 22. cap. 3. de Re-
formis. * & tradita a Gutier. lib. 1. canon.
quasi. cap. 1. num. 206. & Hier. Cavallios in
luis praez. commun. contra com. quasi. 388. ex
num. 16.

Quod absentibus de licentia Papae, vel cau-
sa studiorum, non concedant distributionis
quotidianarum, etiam confusione factam Cata-
dinalium Congregationem afferunt Steph.
Gratian. discept. for. cap. 166. num. 17. & 18.
Gonzal. ad reg. 8. Cancell. § 7. proem. num.
179. ubi refert sequentem decisionem. Li-
cenciam causa iudiciorum etiam obtenta a Se-
de Apoll. non excusat pro amissione istius
tertiae partis detractare, siue nec excusat ab
amissione ceterorum distributionum quoti-
diannarum.

b Quia inter dignitates, &c.) Vide Nav.
de Orat. Missel. 59. n. 6.

c Salvi tamen confraternalibus, &c.) Vide
Cencel. ad festum collect. 15. n. 7.

Vide anterior. ad hoc caput in appendice fu-
discursu 15. Card. de Luca.

CAPUT IV.

Ubi unus rector non sufficit populo, ad-
jungat sibi & sacerdotes competentes.

Datus modus erigendi novas paro-
chias, etiam in novis Rectoribus &
Prefectis: in novis parochiis danda
portio ex fructibus quomodolibet per-
tinentibus ad matrem Ecclesiam:
qua portione non sufficiente compel-
lentia populus dare negetaria.

E) Episcopi etiam tamquam Apo-
stolica Sedis delegati, in o-
mnibus Ecclesiis Parochialibus, vel
baptismalibus, in quibus populus ita
numerous sit, ut unus Rector
non possit sufficere Ecclesiasticis Sac-
ramentis ministrandis, & cultui di-
vino peragendo; (a) cogant Recto-
res, vel alios, ad quos pertinet, sibi

tot Sacerdotes ad hoc munus adjun-
gere, quod sufficient ad Sacraenta cele-
brandi, & cultum divinum cele-
brandi. 2. In iis vero, in quibus
3. ob locum distantiam, five diffi-
cilest patochiani sine magno in-
commode ad percipienda Sacraenta,
& divina officia audienda accedere
non possunt; 4. novas parochias, *
etiam invitis Rectoribus, justa for-
mant constitutionem Alexandri III. que
incipit (b) ad audiendum, constitutive
potest. Illis autem Sacerdotibus, qui
de novo erunt Ecclesiis novis
ecclesiis praeficiendi, competens affi-
getur portio 5. arbitrio Episcopi 6.
ex fructibus ad Ecclesiam matrem
quomodocunque pertinentibus; & si
necessice fuerit, 7. compellere possit
populum ea subministrare, que suffi-
cientia ad vitam dictorum Sacerdotum
sustentandam; quacumque reservatio-
ne generali, vel speciale, vel affectio-
ne, super dictis Ecclesiis, non ob-
stantibus. Neque hujusmodi ordinatio-
nes, & creationes possunt tolli, nec
impuniti, ex quibuscumque provisio-
nibus, etiam vigore resignationis, aut
quibusvis aliis derogationibus, vel sul-
pensionibus.

DECLARATIONES.

1. Ut unus Rector non possit sufficere, &c.)
Ubi populus est ita numerosus, ut unus
Rector satisfacere populo nequeat, omni-
no levari debet disponit hujus cap. quo
non concedatur Episcopo Parochias unire,
sed tantum novas constitutere.

Congregatio Concilii censuit, Episcopum
ex hoc Capitulo non posse engere coadjutori-
am, sed utique cogere Rectorem ad adjun-
gendum sibi tot Sacerdotes, quos suffi-
cient Ecclesie Sacraementis ministrandis.
Neque sicut Ordinario erigere novam pa-
rochia, nisi & alia concurrent, quae ex-
plumuntur Constitutione Alexandri III.
que incipit, ad audiendum, a Ep. eccl. 6.
in decret. lib. 3. art. 48. & oportet pri-
mum un remedio declarato in principio hu-
ius capituli.

de Eccl. in
decrit. lib. 3.
in art. 48.

c. ad ap-
d. Reces-
tit. in
decrit. lib.
3. art. 48.

28. April.
1594

Congregatio Concilii censuit, Episcopum in vii Concilii Trident. cap. 4. Sess. 2. non posse ergo coadjutorum, sed utique co gere Rectorem, ad acciungendum libi tot Lacerdotes, quorū sufficiunt Ecclesiae Sacra mentis ministrandis.

29. Junij.
1600

Congregatio Concilii censuit, si in oppido eis Ecclesia Parochialis abique fonte da pinali, & Archipresbyteratus ad illa separatus cum fonte baptismali, ita demum Archipresbyteratum, cui alias cura non incumbit auctoratum, esse curatum, si genetori homines (ppid) pro pueris baptizantur solum Archipresbyteratum adire, & illi teneant id Sacramentum, ad utrumque ministrare.

z. In illo vero, &c.) Hoc decretum est ad constitutandam novas Parochias, & aliquae durae portiones novis Parochiis, etiam iis, quae Regulationem fuit.

z. Ob tecum distinximus.) Licet Parochialis Ecclesia in eo sit loco, ubi minor pars Parochianorum habitat, & major pars longe habitat in aliis oppidis; nihilominus Parochus habitate debet prope Ecclesiam, sed succurrendum est remedio praesentis Decreti, & cap. ad audiendum de Ecclesiis, adit.

4. Novas Parochias.) Eriam invitis Recto ribus, possunt inservi novae Parochiales, servatis iis, que in hoc Decreto statuuntur.

Quando Episcopus procedit ad aliquem actum, vigore Decretorum Concil. Trident, quem etiam suo ordinario jure facere poterat, & in decreto datu ex facultate procedendi etiam tanquam Apostolice Sedis delegato, si vellet dividere Parochias ex hoc & quod poterat per text. Ad audiendum de Eccles. adit, si appelletur, potest appellatio in secunda In flantia iuridice interponi, & tractari com modiori applicare, si minorum sit vel exiguus numerus populi, vel inopia, vel alia causa, quae impedit, aut certe non possum let erigi novam Parochiam:

5. Articulus Episcopi.) Episcopus ob multitudinem populi potest compellere Rectorem ad sibi adiungendos alios Sacerdotes pro Missis, atque aliis diuinis officiis celebrandis, aut Sacramentis novam Parochiam erigere, nisi & ita concurrant, quae exprimuntur constitutione fel. rec. Alex. III.

25. Sept.
1600

Congregatio Concilii censuit ex ea sola causa, quod populus alterius Parochialis adeo sit numerosus, ut unus Rector non possit sufficere Sacramenta ministrandis, & cultui divino praeferendo, minime quidem fieri ordinario novam Parochiam erigere, nisi & ita concurrant, quae exprimuntur constitutione fel. rec. Alex. III.

que incipi, Ad audiendum, & innovatur Decretum Concilii cap. 4. Sess. 21. vers. in his veris, sed ob hujusmodi magnam multitudinem debere ordinarium uti remedium. d. cap. 4. in primis scilicet cogendo rectores, ut tot libi sacerdotes adjungant, quot sufficient ad Sacramento exhibenda & cultum divinum celebrandam.

Parochus potest illi alium presbyterum ad curam animarum adiutorum accipere, modo ut ab Ordinario approbat.

6. Ex fructibus ad Ecclesiam Matricem.) Intelligentius est id habere locum, etiam in Ecclesia illa foret Cathedra, nam inde finie ponitur & universaliter intelligitur quacunque Matrix, Quapropter licet Episcopo aliquantum Sacerdotibus, qui erant praefecti novis Parochiis secundum huc Decretum constituti, competenter portionem arbitrio suo ex omnibus fructibus ad Matricem pertinentibus, non distinguendo magia decimas, quam alia corpora redditum. Poterit tamen Ordinarius in erectione Parochialis Ecclesia facta juxta formam Concil. Trident. cap. 1. sess. 24. de reforma, unius ex quatuor Canonici bus populi habentibus curam animarum annexam, existentes in alia Ecclesia non collegatae, quae erat Parochialis loci, in quo nova Parochia fuerit eretta: quia multa facta centent, praesertim stante necessitate loci & personarum quo hoc faci. In contrarium quidem declinabant multi illustrissimi, hoc tamen non obstante fuit decimum portulisse ordinarium id facere.

Non licet Episcopo, loco erectionis faciente profus certam parvam partem separare ab antiqua Parochia, & alteri commodi applicare, si minorum sit vel exiguus numerus populi, vel inopia, vel alia causa, quae impedit, aut certe non possum let erigi novam Parochiam:

7. Compellere possit parvulum.) Affectatio factioce pro nova Parochia prius sit ex fructibus ad Ecclesiam Matricem pertinentibus; & si ea non sufficiat, tunc demum populus compellendus; & si non potest populus ob pauperarem, Episcopus debet de suo, iuxta Holtensem.

Aduicendum autem Parochianis foris habitantibus, ut supra dictum est, erigatur una Capella extra civitatem, que non in Ecclesia per se, sed in portestate Matris Ecclesie, in qua ponatur Sacerdos amabilis, & approbus ab Ordinario, qui administret Sacramenta illis, qui sunt extra civitatem, ad quos non est accessus ex urbe

Sessio XXI. Cap. V. de Reformatione. 161

de nocte, quia porte civitatis clauduntur, juxta alleg. & lequenti.

An ut quæcunq; arcantur, possint Ordinarii de facultate a Superioribus Regulariis Eleemosynas querendæ concessa aliquam cognitionem & qualiter habere? Congregatio censuit ex Concilio, non probabili regulares mendicantes quo minus Eleemosynas querant; non tamen alios eorum nomine, & quomodo modo possit querari, illo tamen ex loco ubi sint sua monasteria, Eleemosynas per eandem dioecesis quantitatem tenuerit ad ostendendum Ordinario licentiam suorum superiorum.

REMISSIONES.

Vide Roch. de iure patron. verbo, hoc morificum. quest. 3. num. 10. Lamberti cod. strati pag. 1. quest. 3. art. 15. Lap. alleg. 66. Refut. de Decimis quest. 6. num. 21. Mandol. in præfixa signature, tis. Erectiones. globo. 6. Lib. 13. tit. 5. pars. 1. Gambar. de Officio legati Lib. 3. tit. 5. pars. 1. Match. Soart. in præfixo & ordine visitandi. c. 4. n. 1.

* Novas Parochias.) Vide Menoch. in cons. 277. n. 1. & c. 3.

Lib. 3. Decretal. de Ecclesiis edificandis cap. 3.

A D audiendum nostram novem perver nisse, quod villa qua dicitur H. tantum perhibetur ab Ecclesia Parochialis distare, ut tempore hyemali, cum pluvia inundant, non possint Parochiani sine magna difficultate ipsam adire: unde non valent con greato tempore Ecclesiasticae intercessione officia. Quia igitur dicta ecclesia ita dicunt redditibus abundare, quod præter illius villi provenientis minister illius convenienter valet sustentationem habere, mandamus, quatenus si res ita se habeat, Ecclesiam ibi adiicias, & in ea faceretatem, sublati appellationis obstatu, ad præfationem rectoris Ecclesie majoris cum canonico fundacionis alienus instituas, ad sustentationem suam ejusdem villa obventiones Ecclesiasticas percepturam; providens tamen, ut competens in ea honor pro facultate loci matrici favetur: quod quidem fieri posse videtur, cum ejusdem villa dominus viginti annas terra frugifer velit ad illas factores conferre. Si vero persona matris Ecclesie virum idoneum præsentare diffulerit, vel opus illud voluerit impetrare, ut nihilominus facias idem opus ad perfectionem deduci, & virum bonum appellans.

Conc. Trid. cum Gall.

tionis celante diffugio instituere non omittas.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discorso 16. Card. de Lince.

CAPUT V.

Propter Ecclesiastarum paupertatem, & in casibus a jure permisit faciat Episcopis uniones perpetuas quarumcumque Ecclesiastarum parochialium, & aliorum beneficiorum, etiam non curatorum cum Curatis.

* Ut etiam Ecclesiastarum statuere, nobis sacra Deo officia ministrantur, ex dignitate conserve Prælat. Cons. Lat. Cons. Eccl. X. art. 9. de ref. curia & infr. officiis obtinentibus, facete (a) 2. & 3. Vide 13. & 24. c. 9. Vide 13. & 24. c. 9.

* Novas Parochias.) Vide Menoch. in cons. 277. n. 1. & c. 3.

Lib. 3. Decretal. de Ecclesiis edificandis cap. 3.

A D audiendum nostram novem perver nisse, quod villa qua dicitur H. tantum perhibetur ab Ecclesia Parochialis distare, ut tempore hyemali, cum pluvia inundant, non possint Parochiani sine magna difficultate ipsam adire: unde non valent con greato tempore Ecclesiasticae intercessione officia. Quia igitur dicta ecclesia ita dicunt redditibus abundare, quod præter illius villi provenientis minister illius convenienter valet sustentationem habere, mandamus, quatenus si res ita se habeat, Ecclesiam ibi adiicias, & in ea faceretatem, sublati appellationis obstatu, ad præfationem rectoris Ecclesie majoris cum canonico fundacionis alienus instituas, ad sustentationem suam ejusdem villa obventiones Ecclesiasticas percepturam; providens tamen, ut competens in ea honor pro facultate loci matrici favetur: quod quidem fieri posse videtur, cum ejusdem villa dominus viginti annas terra frugifer velit ad illas factores conferre. Si vero persona matris Ecclesie virum idoneum præsentare diffulerit, vel opus illud voluerit impetrare, ut nihilominus facias idem opus ad perfectionem deduci, & virum bonum appellans.

DECLARATIONES.

Hoc caput (quo disponitur, posse Episcopos facere uniones perpetuas quarumcumque Ecclesiastarum parochialium, & aliorum beneficiorum cum cura, propriæ curiarum paupertatem) non comprehendit beneficiis Jurisdictionis. Infra. hoc cap. §. Unicus.

Si necessitatis parochialium providere non possit unionibus præmissis iuxta hoc caput, tunc adhibendae sunt remedia possita in cap. 1. sess. 24. §. in Parochialium. Quod si nec possit provideri necessitatis parochialium remedii prædictis &

L pro-

propositus in dict. cap. 13. adhibeat Episcopus remedia juris communis, quibus uti potest aduersus Patronos illorum Ecclesiarum, quae sufficiates redditus non habent pro cultu divino & sustentatione Rectores, quia possunt compelli Patroni, ad praefata unum congreuam sustentationem, vel pariantur illa uniti.

1. *Juxta formam juris.*) Hoc est de consenso Episcopis, *Uita Clem. nunc. de verb. Ecclesi. non alienandi*, Episcopis enim has uniones facere potest.

2. *Uniones perpetuae.*) Episcopos Parochiales tenues unitate potest invicem, vel alii. Sed Parochiales, que sunt de Jure patronatus, non comprehenduntur hoc decreto.

3. *Vel non curazorum.*) Non tamen hospitalia, etiam posito quod darentur in titulum, in quibus nulla exercetur hospitalitas, ex cap. 8. *Sess. 22. de Reformatione.* Non comprehenduntur beneficia hic ad inferiorum collatorum pertinencia.

REMISSIONES.

a. Vide Bullam Pii V. que est 49. incipit Ad exequendum, Mandatis, in reg. 22. de Unionibus, quiescet 5. num. 5. ad finem. Cacciapulchri, in tract. de Unionib. art. 5. causa 3. Rebuffi, de Unionib. 5. num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancelli, glossi 1. num. 20. Steph. Grarian. disceptat. forens. cap. 278. & Rice, in prax. Ecclesiast. decr. 492.

b. Postea Episcopi.) Absque consenso Capitali polle, agnus Nav. Conf. 10. de Officio & postea, judicis deleg. & Zerol. d. verb. Unio. & g. 9. Sed contra eum esse tenendum affirmat Nicol. Garcia de benef. in p. 12. cap. 2. sequitur per Ricci, in sua praxi Cur. Eccles. Neapol. decr. 487. numer. 4.

* *Facere uniones perpetuae.*) Vide infra Sess. 14. cap. 9. & Sess. 24. cap. 13. Concil. Lateran. sub Leone X. sses. 9. de reform. Canili. Borrel. conf. 32. num. 32. Hoc decreto non comprehendi beneficia juris patronatus, censuit Sacra Congregatio: ut refer. Garcia de benef. p. 10. cap. 2. num. 210. & volv. Ricci. p. 12. c. 2. n. 87. & Rice, in sua praxi Cur. Eccles. decr. 492.

y Es in certis casibus & iure permis. *) Super hac materia aliquo produce lumen a facie Cardinalium Congregationis decisiones, quas refert Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verb. Unio. p. 115. Alias etiam referunt Garcia de benef. p. 12. c. 2. n. 87. & Rice, in sua praxi Cur. Eccles. decr. 492.

Q. Quod unio monasterio a monialium facienda sit, cum sub ista aliqua causa legitima accidente ad id auctoritate Papae, referte consuisse faciat. Cardinal. Congregationem Zerol. d. verb. Unio. §. 4.

3. An Episcopus possit unitate beneficia etiam post devolutationem? Affirmant Rebuffi de Devolut. num. 31. Zerol. d. verb. Unio, vers. Decimo.

Q. Quod unio possit fieri in perpetuum & ad tempus & hoc debet exprimi in unione, docent Rebuffi, in Unio. n. 8. & 9. Zerol. d. verb. Unio, vers. Decimo primo.

Q. Quod beneficium unitum non possit permanari, tenent Gom. 9. 15. de inservi regn. Zerol. d. verb. Unio, vers. Decimoquarto. Flam. de regn. lib. 2. c. 9. n. 2.

Q. Parochialem polle uniti beneficio simplici, ponendo ea Vicarium perpetuum, docent Rebuffi, in reg. de diuin. glori. 2. n. 7. & de Unionib. num. 17. & 18. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verb. Parochia. §. 7. in fine.

Q. Quod Capitulum possit preficere autoritatem unioni Sede vacante, dummodo per eam unione nihil iuri Episcopali detractatur, docent Rebuffi, in reg. de unionib. Glori. 11. m. 1. & 2. & in vix. de Devolut. n. 10. Zerol. d. verb. Unio, vers. 1. ubi vers. 1. col. 2. hoc non procedere in inferioribus Prelatis, veluti Abbatis, Prioribus, Protopriis, & Commendatariorum.

4. Vel beneficia etiam generaliter, vel specialiter reservata.) Quid possit Episcopus unitate beneficia devoluta, & reservata Sedi Apostoli docent Navar. conf. 12. de rebus Ecclesiasticis. non alien. & conf. 10. de officio deleg. Zerol. d. verb. Unio, vers. Officivo. Gomez. 12. de Mand. provis. n. 117. Et quod unio tamen non possit fieri de beneficio devoluto ad papam ab Ordinario, ob ipsiusmet negligientiam non confitentis illud, & postea vellet illud unire, quia hoc non potest in ponam negligenter fuz, ob quod constitutus fuit titulus de supplenda negligientia Prelat. fecus vero, quando inventis illa jam devoluta, vel propter predececessoris negligientiam, ignorantiam, vel absentiam, tenent Sylveti. part. 3. quiesc. 11. qual. 4. Rebuffi de Devolut. n. 31. Zerol. dict. verb. Unio, vers. Officivo.

5. Quae uniones etiam.) Vide Flam. de Regulat. lib. 2. q. 9. n. 11. Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discursu 8. Card. de Luca.

C A.

CAPUT VI.

Imperitis sed honesta vita Rectoribus Vicarii pro tempore deputentur cum parte fructuum assignanda. Scandalofoe autem viventes & vivere perseverantes mudentur beneficis suis.

a. illite. rato. 36. dicit. c nisi cum pri- matur, tenent Gom. 9. 15. de inservi regn. Zerol. d. verb. Unio, vers. Decimoquarto. Flam. de regn. lib. 2. c. 9. n. 2.

Q. Parochialem polle uniti beneficio simplici, ponendo ea Vicarium perpetuum, docent Rebuffi, in reg. de diuin. glori. 2. n. 7. & de Unionib. num. 17. & 18. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verb. Parochia. §. 7. in fine.

Q. Quod Capitulum possit preficere au- thoritatem unioni Sede vacante, dummodo per eam unione nihil iuri Episcopali detractatur, docent Rebuffi, in reg. de unionib. Glori. 11. m. 1. & 2. & in vix. de Devolut. n. 10. Zerol. d. verb. Unio, vers. 1. ubi vers. 1. col. 2. hoc non procedere in inferioribus Prelatis, veluti Abbatis, Prioribus, Protopriis, & Commendatariorum.

Q. Coadjutores, aut Vicarii.) Vide Majolus de regulat. l. 1. c. 32. n. 13. Salzedo ab Bern. Diaz in praxi cam. c. 21. lit. G.

Q. Parochi fructus.) Vide Gambar. de officio Legati; lib. 5. c. 2. de coadjutoribus;

num 11. Gonzal. d. 8. n. 3. 3.

y Eti vero, qui turpiter & scandalofoe vivunt, qui turpiter & scandalofoe vivunt, qui turpiter & scandalofoe vivunt, eos beneficiis, juncta sacrorum (c) Canonum constitutiones, exemptione & appellatione quacunque remota, privandi facultatem habeant.

c. inventum 16. a. 1. scelici. & deponit. in & C. 1. multorum de past.

d. Capitu- frater. 7. 4. 4.

e. inventum 16. a. 1. scelici. & deponit. in & C. 1. multorum de past.

f. Coadjutores, aut Vicarii.) Arguitur hoc Decreto Episcopi, qui ex causa iniuriantis constitutum in Parochialibus Vicariis perpetuo, data etiam Rectori facultate de non residendo.

g. Pro tempore deputatio.) Hoc deputatio ad eum spectat, qui potest instituere consilium. Nec ideo Parochus, cui datus est coadjutor, poterit properea absente a cura.

h. Appellatio.) Ad effectum suspensus, sed non devolutivus.

REMISSIONES.

a. Quod Episcopi, tanquam Sedi Apostoli delegati, Rectoribus Parochialibus

imperitis, & minus apis, dare debeant coadjutores, vel Vicarios pro tempore & assignare eis patrem fructuum pro sufficienti vieti, vel alteri provide: & quod hoc potest Episcopus etiam in parochis exemplis propter identitatis rationem; tenent Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Parochia. §. 7. Pat. Valer. Reginald. in praxi paro- nentibus. lib. 30. trax. 3. num. 172. Gonzal. ad reg. 8. Cancelli glossi 5. & 9. num. 29. ubi numer. 30. resolvit, quod parochus, cui datus est coadjutor, propter insufficientiam, non potest abesse a residencia, & dicte decidisse, faciam Cardinalium Congregationem in hac verba. Proprietate deputatio- nis coadjutoris parochus, cui datus est coadjutor, non potest abesse a residencia.

* Parochialium Ecclesiarum Rectores.) Quod autem non denus coadjutores Rectoribus beneficiorum simpliciter, confutus respondit Vincent. Gilzenzon. conf. 5. num. 9.

† Coadjutores, aut Vicarii.) Vide Majolus de regulat. l. 1. c. 32. n. 13. Salzedo ab Bern. Diaz in praxi cam. c. 21. lit. G.

‡ Parochi fructus.) Vide Gambar. de officio Legati; lib. 5. c. 2. de coadjutoribus;

num 11. Gonzal. d. 8. n. 3. 3.

y Eti vero, qui turpiter & scandalofoe vivunt, qui turpiter & scandalofoe vivunt, eos beneficiis, juncta sacrorum (c) Canonum constitutiones, exemptione & appellatione quacunque remota, privandi facultatem habeant.

z. Vide annot. ad hoc caput in appendice sub discursu 8. Card. de Luca.

CAPUT VII.

Curet Episcopi Ecclesia veritate, vel alias collapsas restaurari, si fieri potest ex fructibus ad eas pertinentibus: quibus non sufficientibus contrahabant parochianos. Si autem non possint illae Ecclesia ullam restituari; destruantur, locisque convertatur in locum profanum non sordidam, & beneficia talium Ecclesiarum transferantur cum oneriens ad matricis Ecclesias, &c.

¶ Cum illud quoque valde curandum sit, ne ea, qua facitis ministerios dedicatis sunt, temporum injurya obsoletantur, & ex hominum memoria excedant; Episcopi, etiam

L 2 tam-

tamquam Apostolicæ Sedis delegati ,
transfere possim beneficij simplicia ,
etiam juris patronum , ex Ecclesiis ,
1. que vetustate , vel alias collapsæ
sunt , & 2. ob eorum impian nequeant
instaurari , vocatis iis , quorum
interessit , in matrices , aut alias Eccle-
sias locorum eorumdem , seu viciniorum ,
arbitrio suo ; aque in eisdem
Ecclesiis erigant altaria , vel Capellas
sub eisdem invocationibus ; vel in iam
erecta altaria , vel Capellas transfe-
rant cum omnibus emolumentis , 3.
& oneribus , prioribus Ecclesiis impo-
nitis , (4.) 4. Parochiales vero Eccle-
sias , * etiamque juris patronum sunt ,
ita collapsas refici , & 5. & instaurari
possunt ex fructibus † & proventi
bus quibuscumque , ad easdem Eccle-
sias quomodounque pertinentibus ;
qui si non fuerint sufficientes , omnes
patronos , & alios , qui & fructus
aliquos ex dictis Ecclesiis provenientes
percipiant ; aut in illorum defec-
tum & parochianis omnibus * remediis
opportuni ad predicta cogniti ,
quacumque appellatione , exemptione ,
& contradictione remota . † 6.
Quod si nimis cegitate omnes labo-
rent , 7. ad matrias , seu viciniotas
Ecclesiæ transferantur : cum faciliat
tam dictas parochiales , quam alias
Ecclesiæ diutias , 8. in profanos ulius
non fortidios , ercta tamen ibi Cruce ,
converterent .

DECLARATIONS.

*2. Venustate, vel alias collapse.) Ecclesiæ
collapse, vel restituendæ, vel alio transfe-
rendæ sunt, juxta hoc Decretum.*

**Ar autem & quando ruinata Ecclesie
conversi possint in privatissimis donos aut lo-
calia publica ad ius non fordistos, relin-
quunt arbitrio Ordinarii disponendum.
Similiter ad pecuniam ex dictis ruinis com-
parata ut convertenda in bona stabilitate Ec-
clesiae, vel ergo vanda in officiis pios ius,
evidenter est iudicare.**

2. Et quod eorum inopiam .) Si populus

nolit Ecclesiam, qua minorat ruinas, si
flaurate, debet peritus defutari, tunc
hiatus questione. An hujus Capitis dispo-
sitione procedat etiam in Ecclesia, que non
prolatus est collata, sed major ex par-
tibus ruinas minorat? Congregatio proposita
affirmative, sed in hoc calo rursum pro-
posito. Nam Illustrissimi noluntur, quae
procedat generaliter, ne scilicet Episcopi
pi sumptu laeti occasione Ecclesias transi-
tum, etiam si Ecclesia non effusa sit ei
lapide & ruram minantes hoc eam
vere prohibent fieri.

3. *Ex anno primis Ecclesiis impo-*
siti. Non est per Episcopum ullum in
viam omnis impendendum ex conjectura,
veriusimiliteribus.

4. *Pachiales vero.* Pachiales
Ecclesias dirutas restituunt aut transfringunt
Episcopus debet curare, sevra fornicatio
prævia hujus Decreti. Idem confutat Congre-
gatio de dominis pro fæciliae Parochiis
habitatione intelligentiam, quod de Ecclesiis
iis Parochialibus decimam est omni con-
dictione remota.

5. Instaurari procurent ex fructibus
Pro hac instauracione non sunt sequestrare
de fructu pro Patrochi vieti.

6. Quod si nimis egestate omnes laborentur,
Facultas transversendi Ecclesiastis collapsas,
mia egestate laborantes, competens Episcopo
po vigore hujus &c. 7. Quod si nimis
competere ejus Vicario generali, nui
cialti mandato illam habuerit.

*Tr. Ad maritices Ecclesiæ. — E Ecclesiæ
go disuta pavorum redditum potest
fentientia Congregationis ex profanis ut
non tamen fonsidios (eresta tamen ibi C
ce, i conservi, et transferri ad Marias
feminiu[m] in Ecclesiæ, ubi eriguntur
el altare, unde eadem invocatione
posito ante tribulari; ut ministrum Episcop
pus corer ibi celebrari filigulis hebreo
abib[us] per Sacracleros idemoneum. Con
seruimus item presanctandum, & deinde
la transienda sunt ad novum Corin
tium, quod a titulari continuatur
in loco; quo magis placuerit populo c
onstendum.*

8. In profanis usaz non sordidos .) Quid dicantur ulus sordidi , arbitrio Ordinarii hoc totum relinquuntur , qui non debet sine causa profanare Capellas : at si aliquam profanandi causam habeat , carum clementer potius attribuenda sunt Ecclesiis , que caput dictarum Capellarum , quam alteriuscunque .

REMISSIONES.

= Vide Rebuff, in *praxi*, sive de Union, gloss, 11. num. 8. Mandol, reg. 21. Cancel, quæst. 7. & 8. Boer, decis. 345. Petrusius de Unionib, cap. 4. num. 21. Zetoli, in *praxi E. episcop.* p. 1. verbo *Platitatis*, § 9. p. 345. Fr. Emmanuel, quæst. Regularum, tom. 1. § 4-45; art. 13. Bobadill, in sua *Politica*, lib. 3; cap. 5. nos 34- plures refutat Doctores Cened. ad *Decret.* coll. 2. 152.

Parochiales vero Ecclesias.) Vide Gut-
tier. Can. quæst. lib. 1. q. 17 n. 25. Sarrien-
to, Naver. & alios conegostos a Bobadilla
tom. 1. sue Politice, lib. 2. c. 18. num. 135.
lib. 5. cap. 5. num. 34. Ricci. in prax-
varior. vñsel. cap. 20. Thenech. de iustit. Eccles.
lib. 2. cap. 6. Francisc. Salgado de Somozas
in tract. de Regia potestate 3. p. cap. 5.
ter totum.

per se.

Bis *Insaurari procerunt ex fructibus.) An intelligatur deducit prius eis necessario ad munus luctusationem, ne alias cogantur defervire sine alimentis? Affirmat Sarm. de Beldia Ecclesiast. p. 1. monita 82. n. 3. Cened. d. eccles. 15. n. 1. in med. t Salgado d. cap. 5. n. 16. post Guttier. alleg.*

¹⁰ Num. 7.
7. Qui fructus aliquos ex dictis Ecclesiis,
Eccl. Vide Valac. conf. 179 n. 5. & sacra
Cardinalium Congregatio censuit in hac
verba: Si populus noluit Ecclesiam, que
minutus tunam, restituare, ea debet pen-
nitenti dirui. Quod Episcopus potest ven-
dere lapides altarium, vel Ecclesiaram de-
struandam affirmavit Navarr. de spoliis Cle-
rixcis. Et si. num. 11. vers. 2. Zeitol. d. ver-
bi. Vistulae. S. o.

*Parochios omnibus.) Cum hoc si
opus publicum, & commune, & conces-
siones omnium utilitatem, & necessitat-
em terri tempor contribue nobiles, & alios
exemptos docent Avent. de exequendis mand.
lib. 2. cap. 13. num. 19. Cened. de Collect.
133. num. 2.º Idein Aventan. lib. 2. cap.
10. num. 29. Bobadilla d. cap. 13. num. 135.
d. fin. Gutierrez alleg. 10. n. 5. & G. Salgado
d. cap. 5. n. 1.*

^t Quacunque appellatione remota.) Vide Salgado d. c. 5, ex n. 14. & in 2. p. c. 8. a. num. 107, post Lancellot. de attentat. p. 2. c. 12. limitat. 8. n. 4.

Journal of the American Mathematical Society.

C A P U T I V I L L.

De Episcoporum cura, & visitatione eorum, qua ad suam diocesim pertinente.

* **Q**uemcumque in diocesi ad Deum cultum spectant, ab Ordinario diligenter curari, atque illis, ubi portaret, provideri equum et; proprietate 1. commendata monasteria, etiam Abbaties, 2. Prioratus, & Praepositurae noncupata, in quibus non viget Regularis observantia, necnon beneficia curata, quam non curata, regularia, & Regulatio qualitercumque commendata, etiam exempta ab

Episcopis, etiam tamquam Apostolica
Sedis delegatis, annis singulis (^a) vi-
stentur, eurentque iidem Episcopi
congruentibus remedii, &c. etiam per
sequestrationem fructuum, ut, qua
renovatione indigent, aut restauratio-
ne reficiantur. ^b

re, reficiunt: & s. cura animarum, i qua illis vel coram annexis immunitatibus, 6, aliaque debita obsequia, rebus exercantur: appellacionibus, qui postuscumque privilegiis, consuetudinibus, etiam immemorabili tempore preceptis, $\dagger$ conservatorius, judicium deputationibus, & eorum inhibitionibus omnibus obstantibus, & si in eis vigent

observerantia Regularis, provideant Episcopi paternis admonitionibus, et eorum Regularium Superiorum juxta eorum Regularia instituti debitam ratione observent, & obseruantur, & fibi subfutros in officio contineant, ac moderentur. Quod si admonitioni, intra sex menses eos non viciuerint, vel contraferentur, etiam deinde.

averint, vel corixerint; tunc idem Episcopi, etiam ut delegati Sevis Apostolica, * eos visitare possint, & corrigeant, prout ipsi Superiores possent, iuxta eorum instituta: quibuscumque appellationibus, privilegiis, & exemptionibus penitus remotis, & non obstantibus.

DECLARATIONES.

Per vim hujus decreti licet Episcopo visitare omnes Ecclesias, etiam Regularibus subiectas, dummodo illatum ministerium fint facultates. Pro his vide noscas. ad c. 8. s. 7. t. *Conservata Monasteria.*) Episcopus non debet se interponere in Monasteris, in quibus viget Regularis observantia, licet Monasteria sint commendata.

Comprehenduntur in hoc Decreto etiam illa Monasteria commendata, que sunt perpetuo unita alias Ecclesias, vel plus locis, etiam in ipsa loca sicut sub Regulari protectione, ut infra c. 8. s. 7.

Fuit declaratum a Sancitissimo, quod thilites Hierosolymitanoi non sunt ad Ordinarii visitandi, nisi prout possint alii Religionis habentes suos superiores, iuxta Decretum Concilii Tridentini cum ipso etiam fratres profecti & preceptores, non committantur, cum etiam haec sunt communis, etiam in aliis locis, non propter quatenus, tamen sunt praesertim, tunc superiorem totius Ordinis, juxta Decretum, c. 20. *Sess. 2.* de Regal.

2. Prioratus.) Prioratus militum Hierosolymitanorum Ordinarii visitare non possit, cum illi sint Preceptores, non autem Comendatarii, & visitari debent a Capitulis sui Ordinis, ut *Sess. 7.* cap. 8. §. Ubi Equites.

3. Tam curata, quam non curata.) Episcopus Ecclesiam Parochialem visitare debet, eique de Parochio provideat, qui Sacramenta & alia similia populo administraret.

4. Etiam per sequestrationem fructuum.) Fructus Ecclesiastici, que revocatione intendunt, ac Osteinarii sequestrati possint, ut Ecclesia separantur, etiam illi essent militum Hierosolymitarum.

5. Et circa animarum, & quia illi, vel terum annos immixti.) Ecclesie, ubi circa animarum exercetur, visitari possunt ab Ordinariis, etiam illi essent militum Hierosolymitarum, & adhuc tamen moderatione, quam in sua Bulla Pius V. expressit, quia illi, ut illas dominicas visitarent, que animarum curauit, illiusque exercitum, & Sacramentorum administrationem resipuerunt, que Bulla incipit, *Expositis postulari,* publicata 22. Sept. 1571.

6. Aliaque debita sequentia.) Per vocem hanc (debitam) in hoc Decreto postulam, institutum, quod non licet Episcopo maius servatum, aut omnis imponere beneficiis, quam illis ex antiquissima constitutis vel illorum fundationis vel institutione debetur.

REMISSIONES.

a. Vide P. Azor. *infus. moral.* p. 2. lib. 3. cap. 40. quies 10. * Franc. Salgo. 2. lib. decisi. 5. num. 18. Cavallian. decisi. 11. num. 30. in 3. p. Fr. Michael. *Agiam de exhib. auxili. fundam.* 5. Seraph. dec. 905. Ricc. in sua var. refol. cap. 176.

b. Et regularia qualitercumque commandata. &c.) Vide Fr. Ennian. q. Regul. som. 1. q. 36. art. 1. per totum.

c. Ab Episcopis.) Quod convenit etiam inferioribus, cujusmodi sunt Abbates, Prieses, Prepositi, & alii iurisdictione habentes, docet P. Azor. *inf. moral.* p. 1. lib. 12. cap. 18. vers. Scens.

d. Etiam immemorabile tempore praefixis. Vide Rotam novili decisi. 744. in 1. diversorum.

e. Episcopi etiam ut delegati Sedis Apostolicae.) Vide supra in *sess. 6.* cap. 5. & *sess. 7.* cap. 14. Treviran. decisi. 36. per tot. l. 1. Seraph. decisi. 900.

CAPUT IX.

Quaeformum Eleemosynarum nomen & usus penitus tollitur: Indulgencias & spirituales gratias Ordinarii publicent: & duo de Capitulo fideliiter Eleemosynas recipiant sine ultra mercede.

6. CUM multa a diversis antea (a) Conciliis, tam Lateranensi, ac Lugdunensi, quam Viennensi, & aduersus pravos Eleemosynarum Quæflorum abusus remedia tunc adhibita, posterioribus temporibus redidicata fuerint inutilia; potiusque corum malitia ita quotie magno fidelium omnium scandalum, & querela exercitare reprobatur, ut de commendatione nulla spes amplius relata videatur; statut, ut positice in quibuscumque Christianis religionis locis eorum nomen, atque usus penitus aboleatur; & nec ad officium hujusmodi exercendum ullatenus admittantur: non obstantibus privilegiis, Ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, priis

Sessio XXI. Cap. IX. de Reformatione. 167

plus locis, & quibuscumque, cuiuscumque gradus, status, & dignitatis personis, concessis, aut conuentuibus etiam immemorabilibus, 3. Indulgencias vero, aut alias spirituales gratias, quibus non ideo Christi fideles decet privari, 4. deinceps per Ordinationes locorum, adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporibus populo publicandas esse decernit, quibus etiam Eleemosynas, argu oblati sibi charitatis subfida, nulla profusa mercato accepta, fideliter colligendi facultas datur: ut tandem coetibus hoc Ecclesie thelauros non ad quantum, sed ad pietatem exerceri, omnes vere intelligent.

DECLARATIONES.

1. Pravos Eleemosynarum Quæflorum abusus.) Pravos Eleemosynarum Quæflorum prohiberi & levare cafigari debent: non autem illi, qui collectas Eleemosynas in plios ulis converunt. Non possunt promte prohibiri a quæfloribus seu mendicantibus. S. Antonii de Vienna, fratres mendicantes aliquas Ecclesias perpetue S. Antonii, quo minus etiam ipsi pro suo Convento mendicent & querant.

2. Nec ad officium hujusmodi exercendum. Quando Sedes Apostolica rationabiliter ex eaude concedit aliqui per loco, ut possit Eleemosynam querere, Episcopo Ordinario referens per hanc verba: *Hab. Eleemosynas,* que in tua civitate & Diocesi proximo dieci hospitalis debentur, permitas: dummodo persona que colligent eas, honeste via & specie religiosis, & tuo iudicio approbatas sunt, minime participes datuarum Eleemosynarum. & quæflorum nomen nullo modo gerant, sed simpliciter Eleemosynarum Collegetores nuncupantur: quique non publicent ulla indolentias, ne conscientiam, ne circumferant sua priorizitas, ne reliquias, nec minus eis imprecationibus inducant fideli ad Eleemosynas: non campagnas aliquas instrumentis familia quadam. Quæflorum insigne fratre, pulsuente ad excusandas Personas: non petant Eleemosynas tanquam debitas aut solitum, neque ultra artis (etiam praetexta dicendi orationes S. Antonii, aut alterius Sancti, vel alterius exorcistarum pecuniam; sed simpliciter, per-

desto & cum omni dexteritate petendo Eleemosynam pro preficatione dicti Hospitalis recipiuntur, quod sibi liberatior offert: neque super dies Eleemosynas ultime conventionem quod modo faciat, etiam in utiliorem dicti Hospitalis: diligenter autem curabile Amplificando, ut hec omnia sita observentur, & ad id diligenter animalia seruant, immo (qua etiam Sancti sua confessionalia suam graviter posuit) adiligantib, ne quicquam dictarum Eleemosynarum nomine fuerit collectum, sed in usum tantum ipsius Hospitalis, & non in alium convertantur.

Facultas quadranti Eleemosynam a Sedis Apostolica (sub forma tamen supra dicta) Hospitalibus concedit: si in eis realiter Hospitalibus exercutatur: quinimum conceditur sub conditionibus praedictis, quandoque etiam nonnullis aliis Religious mandicantibus.

3. Indulgencias vero.) Per hujus Decretri posteriorem partem non possunt Ordinarii prohibiri, quo minus Religious indulgentias, sibi omni a Summo Pontifice concessas, publicent, nullo etiam verbocy cum eis facta, ut indulgentias, sibi ipsi deno concessas, abque Ordinarii licentia publicare non possint. Vide Decretum de indulgentiis in continuatione, *Sess. 2.* de Reformate.

4. Delicta per Ordinariis locorum.) Nullus ergo sine Ordinariorum licentia & auctoritate potest eas publicare, non obstante quicunque exceptione aut exemptione, etiam si Regularis sit aut in Ecclesiis sacerdotum, & v.g. Consfraternitatem Rofarii: sed per Ordinarii, adhibitis duabus de Capitulo, debitis temporibus, populo publicari debent. Vide idem infra, *Sess. 2.* c. 5. §. Demo.

REMISSIONES.

a. Vide supra, *Sess. 5.* in fine, vers. quatuor, & addit. P. Henr. in sum. lib. 7. c. 19. a princip. Nav. de ora. M. foli. 66. num. 2. Quart. in summa Bellaria, verbo Archiepiscopi anticlericis, vers. 26. in fine. Zerolo in greci Episcopis, p. 1. verbo, Quæflari, pag. 322. Fr. Ennian. quies Regul. som. 2. q. 37c. art. 7. & 9. 25. art. 1. plures refer Dodecates, ad Chon. Collet. 9. p. usq. 501. Vide etiam in *Sess. 1.* in decreto de indulgentiis, & Lib. 4. & 5. 25. lib. 1. recipi. & lib. 2. art. 9. lib. 1. ordinariis, ubi eleganter Didac. Perez. Ricc. in sua prax. var. refol. c. 290. num. 2.

¶ Zerol. d. verbo, *Quaestores* aterit in sacra Cardinalem Congregatione decimam esse, dari posse licentiam petendi Eleemosynas cum his circumstantiis. Prima, ut sint personae bona existimatio. Secunda, ne sint participes ipsarum Eleemosynarum. Tertia, ne habeant illi modo nomina quaestoris. Quarta, nullas indulgentias divulgant, nec concionentur. Quinta, ne sua privilegia, aut sacras reliquias circumferant. Sexta, ne imprecisionibus, aut minus Eleemosynas ab hominibus exprimant exortoruntur, non campanas aliave instrumenta deferas. Septima, ne quicquam debitur, aut uitrum petant. Octava, ne illo artificio aut specie commemoranda orationis aliquam Sancti aur alio perverso more utantur. Nona, sed similesque, ac modeste Eleemosynas petant, easque implo loci utilitatem transponent.

Inditio futura Sessionis.

SACROSANCTA ecumenica, &
sub discussa 9. Card. de Luca.

SESSIO VIGESIMA SECUNDA,

Qua est sexta

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 17. Septemb. M. D. LXII.

Doctrina a 8 y. &c. de sacrificio Missae.

SACROSANCTA ecumenica & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eidem Apostolica Sedis Legatis, ut vetus absoluta, atque omni ex parte perfecta de magno Eucharistie mysterio in sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsatis erroribus, arque heretibus, conservetur; de ea, quatenus verum, & singulare sacrificium est, Spiritus sancti illustratione edoc-

ta; hoc, qua sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis predicanda decernit.

REMISSIONES.

¶ Vide Dr. Thom. p. 3. quæst. 78. art. 50 & 7. & quæst. 83. Petr. Sor. tis. de Missa Catej. in opere de Sacrificio Missæ contra Lutherum. Can. L. 12. de locis Theolog. cap. 13. Sor. lib. 9. de Jufit. quæst. 2. art. 1. Card. Bellarm. p. 1. lib. 1. cap. 50 Covat. lib. 4. Paris. cap. 22. Veg. L. 13. Trident. cap. 39. P. Henr. in sum. lib. 9. de verbo Missæ Sacrificio. Reptitorum Inquisitor. Missa. Mich. Thosch. de Sacris Missis. P. Gabr. Vaquez in 1. p. Di Thom. tom. 3. quæst. 83. disput. 220. P. Azor. infra. Moral. p. 1. lib. 10. & 1. sum. quæst. 1. Emmanuel.

in spiritu sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eidem Apostolica Sedis Legatis, statu, & decreto, proximam futuram Sessionem habendam & celebrandam esse Feria quinta post octauam festi Nativitatis Beatae Mariae Virginis, quæ erit 17. mensis Septembri proxime futuri. Hoc iamen adjecto, quod dictum terminum, ac unicuique Sessioni in posterum præfendum, ipsa sancta Synodus pro eius arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii purarum expedire, etiam in generali Congregatione, restringere, & prorogare libete posse, & valeat.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discussa 9. Card. de Luca.

Sessione XXII. de Sacrificio Missæ.

169

in sum. tom. 1. cap. 242. de Missa. Zerol. in præv. Episc. verbo. Missa. P. Agid. de Comuniac de Sacram. & censur. tom. 1. quæst. 83. Baldinus Junium super opera conserv. Bellarm. p. 2. lib. 4. P. Valer. Reginald. in præxi fisi panis. lib. 29. & num. 143. cum fagi.

¶ Licetum esse usum accipendi nuntiantem, vel pecuniam pro celebrazione Missæ specialisti alicui applicata, nullamque ob id committiri simoniam, aut culpam, etiam si Sacerdos causa exigat ex pacto, resolvunt Anton. de Cordub. de capl. confess. cap. 27. Mich. Timoth. de Sacrific. Missæ, tract. 3. quæst. 48. Jac. de Graffis. lib. 2. de arc. cap. 66. a num. 32. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 39. a num. 3. P. Henr. in sum. lib. 9. cap. 22. Moral. in Emporio juris pars. 1. tit. 1. quæst. 13. a prince. Petr. Ledelini in summa pars. 1. tit. 1. Sacram. Eucar. cap. 18. vers. Quartu. Conclus. Pat. Sacra. pars. 3. quæst. 83. art. 6. dipp. 80. fedi. 1. cum fagi. 2. Leffius. de Jufit. lib. 2. cap. 32. dub. 8. P. Vaquez. de sum. 3. disput. 234. P. Agid. de Sacram. d. rom. 1. quæst. 83. num. 195. cum sepp. plures Doctores refut. Gened. ad Decretal. Collegit. 44. num. 5.

¶ Quod taxata pitantur dicitur injuria, quando ita taxatur, ut neque plus, neque minus licet dari vel recipi, dicunt ratione justa, quæ in qualibet regione communis confuetudine recepta, & approbata est a virtute prudentius, & Deum timenteris, vel quæ taxata fuerit a superiori habente potestate; ita ut major non possit patre extigi, rem. Petr. Ledelini ubi super. concil. 7. & 8. Art. 2. 2. q. 2. de Sacrifice. art. 3. vers. sed dubitabili aliqui. Zerol. in præv. Episc. part. 1. verb. diffisi. concil. 2. & 3. & 5. pag. num. 227.

¶ Utrum Sacerdos, qui aliquam pecuniam quantitatem accepit, per se, vel per alium pro dictis Missis, vel ut eas faciat celebrari per alios Sacerdotes, si celebrari faciat per alios, minorit pitantia politi juu. sibi retinetur residuum ejus, quod sibi datum fuit, sine peccato & reparatione? Quod possit retinere, si Sacerdos, qui dat illas Missas, sit parochus, aut ejus populi curam gerat, resolvunt Sor. de Jufit. 1. 9. quæst. 3. art. 1. vers. sed hac proprie. En. Eman. in summa tom. 1. cap. 22. de Missa. 1. lib. 1. P. Sor. 3. pars. quæst. 83. art. 6. dipp. 86. fedi. 3. vers. hoc vero occasione. Contrarium vero opinionem sequuntur Joan. Major. in 4. divid. 45. quæst. 3. dub. 2. & Petr. Ledelini. de cap. 18. vers. A ipsa duda se responde.

Alii distinguunt in hunc modum: quando Parochio vel Sacrifice, qui pecuniam illam accepit a lege vel confusione, est assignata certa quantitas, & ex quaque Missa pitantia ob dispensationem seu pro iustitudi cura, & officio sibi injuncto Missa commandandi, tunc non peccat, nec tenetur ad restitutionem, si aliquam partem retinet sibi, & alteram dat presbytero pro Missis: quando vero Parochus seu Sacrifice non haber illum officium, quod lege vel confusione competit, si commentari dictis Missis dicendas, tunc non potest sibi aliquid retinere, quam distinctione tradunt Navarr. in Manual. cap. 25. num. 91. Ludov. Lopez in instru. Conscientie, p. 2. 111. de Enthir. cap. 78. vers. insuper. Beja causum conscient. part. 1. cap. 12. in fine. Arag. 2. 2. quæst. 85. de Sacrific. art. 3. p. 68. in princ. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 20. num. 32. Veg. tom. 2. cap. 41. quæst. 3. P. Henr. lib. 9. cap. 22. in fine.

¶ An praecerto de audienda Missa fassit faciat ille, qui ad hotas Canonicas obligatus, eas tantum recitat, aut alias preces, ad quas tenetur ex voce, aut quia sunt a Confessatio ei in Presentacione impositae, tunc item recitat? Affirmat. Navar. in Manual. cap. 21. num. 8. & de Orat. cap. 19. num. 178. P. Azor. infra. Moral. Navar. in 1. lib. 7. cap. 5. quæst. 3. P. Sor. tom. 3. quæst. 88. fedi. 3. in fine. P. Valer. Reginald. in præxi fisi panis. lib. 19. quæst. 1. num. 14. P. Agid. de Sacram. tom. 1. q. 8. num. 107. & in 287. silenti sufficie audire duas partes Sacri.

¶ An Missa pro multis dicta, tantum valeat cuilibet illorum, ac si pro uno solo celebraretur? Vide Navarr. in Manual. cap. 25. num. 92. & num. 111. vers. 35. & conf. 6. n. 2. & conf. 7. de celebrare Missar. Petr. Navar. lib. 2. de refusis. cap. 2. a num. 262. Matr. Anton. Cuth. lib. 5. infra. maior. tit. 6. num. 77. Covat. in cap. alibi & p. 1. q. 5. num. 9. Joan. Melis. Cod. de Orat. cap. de valore Orationis pro multis fidei. Spin. de refus. glo. 1. 1. princ. a num. 55. Ludov. Lop. p. 2. cap. 78. de Eucar. vers. nam jam hic. Hier. Lamas. in 3. parti. Methodi. cap. 13. q. 17. Arag. 2. 2. quæst. 83. art. 3. vers. his constitutis. Fr. Eman. de cap. 252. num. 2. d. de Graffis. lib. 2. cap. 45. a num. 16. latissima. Dimas in tract. de Purgatis. cap. 37. Humad. lib. 42. glo. 2. a num. 3. tit. 4. pars. 1. Nummo in part. 3. Div. Thome. 1. quæst. 84. art. 1. dub. 8. pag. 960. Cardi. Teleti. lib. 2. im. fructu.